

Sygn. akt II W 393/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Arleta Agata

przy udziale oskarżyciela posiłkowego Z. P.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27.09. i 28.11.2017 r.

sprawy przeciwko

P. K. urodz. (...) w Ł.

syna B. i Z. z d. G.

obwinionego o to, że: 1. w okresie od lipca do 25 sierpnia 2016 r. w miejscowości J. wyrzucił na nie należącą do niego działkę o nr ew. (...) i (...) śmieci w postaci materiałów i elementów budowlanych działając na szkodę Z. P. i B. P.,

tj. o wykroczenie z art. 154 § 2 k.w.

2. w okresie od lipca do 25 sierpnia 2016 r. w miejscowości J. wyrzucił na nie należącą do niego działkę o nr ew. (...) i (...) śmieci w postaci materiałów i elementów budowlanych działając na szkodę Z. P. i B. P.,

tj. o wykroczenie z art. 154 § 2 k.w.

orzeka

I. Uniewinnia obwinionego P. K. od popełnienia zarzucanych mu w punktach 1 i 2 wniosku o ukaranie czynów.

II. Na podstawie art. 118 § 2 k.p.s.w. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obwinionego zwrot kosztów ustanowienia obrońcy w kwocie 297 (dwieście dziewięćdziesiąt siedem) złotych i 66 (sześćdziesiąt sześć) groszy, a koszty sądowe przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II W 393/17

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 28 listopada 2017 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 sierpnia 2016 r. Urząd Gminy w J. poinformował właścicieli działek o numerach (...) w J., przy przedłużeniu K. – Z. P. i B. P., że na ich działkach składowane są znaczne ilości odpadów, w tym odpadów i materiałów budowlanych. Wyżej wymienione działki były nieogrodzone, nienadzorowane, znajdowały się w niezamieszkaney okolicy, działki były przeznaczone na cele rekreacyjne, ale nie były do tego celu wykorzystywane. W dniu 21 sierpnia 2016 r. Z. P. udał

się na swą działkę, gdzie stwierdził, że wywieziono na nią wbrew jego woli znaczną ilość gruzu i ziemi. Pokrzywdzony nikogo o to nie podejrzewał. B. P. była na swej działce około lipca 2016 r., nie stwierdziła, żeby były na niej wysypane ziemia lub gruz. O tym, że takie rzeczy mogły znajdować się na jej działce dowiedziała się z pisma Urzędu Gminy w J..

Dowód:

- pisma Urzędu Gminy (k.6, 2 akt II W 394/17),
- dokumentacja fotograficzna (k.7-8),
- częściowo zeznania Z. P. (k.1v,5,9v,12,114-117),
- zeznania B. P. (k.132).

W dniu 30 sierpnia 2016 r. pokrzywdzony Z. P. udał się na swą działkę, zauważył, że samochód marki M. o nr rej. (...) wywiózł na nią gruz zmieszany z ziemią. Pokrzywdzony podjął rozmowę z kierowcą tego pojazdu – M. A., który powiedział mu, że pracuje w firmie (...), a ustaleniem możliwości przywiezienia ziemi na jego działkę zajmował się Kierownik i podał mu nazwę przedsiębiorstwa, w którym pracował oraz numer telefonu do obwinionego P. K.. M. A. przewiózł i wysypał ziemię zmieszaną z gruzem na działkę pokrzywdzonego, gdyż obwiniony zlecił mu taki kurs. Obwiniony skierował M. A. do wywiezienia ziemi z gruzem na skutek zlecenia złożonego przez bliżej nieustaloną osobę posługującą się imieniem S., który zapewnił, że ziemia z gruzem ma zostać wysypana na jego działkę. Po przyjechaniu kierowcy z ładunkiem osoba posługująca się imieniem S. wskazała miejsce, gdzie ziemia z gruzem miała zostać wysypana. W bliżej nieustalonym dniu, w okresie od dnia 30 sierpnia do 22 października 2016 r. osoba posługująca się imieniem S. zleciła wysypanie ziemi z gruzem w okolicy K., zapewniając że towar ten ma zostać wysypany na jego działce. Co najmniej jeden raz, obwiniony skierował na tą działkę kierowcę W. K., który zrealizował transport samochodem ciężarowym marki M. o nr rej. (...).

Dowód:

- pisma Urzędu Gminy (k.6, 2 akt II W 394/17),
- dokumentacja fotograficzna (k.7-8),
- częściowo zeznania Z. P. (k.1v,5,9v,12,114-117),
- zeznania B. P. (k.132),
- wyjaśnienia obwinionego (k.45,112-114),
- dokumentacja fotograficzna (k.7-8,13-15),
- wydruk z systemu GPS (k.35-38,72-75),
- zeznania M. A. (k.132),
- zeznania W. K. (k.132v-133),
- zeznania A. G. (k.133).

Przy tak ustalonym stanie faktycznym oskarżyciel publiczny złożył wniosek o ukaranie zarzucając obwinionemu, że w okresie od lipca do 25 sierpnia 2016 r. w J. wyrzucił na nienależące do niego działki o nr (...) śmieci w postaci materiałów i elementów budowlanych, działając na szkodę Z. P. i B. P.. Czyn ten zakwalifikowano jako dwa odrębne wykroczenia z art. 154 § 2 k.w.

Obwiniony w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.45). Podał, że pracuje w firmie (...) na stanowisku pracownika administracyjnego. Nie wyrzucał materiałów jak śmieci, czy elementy budowlane na działki o nr (...). Z wydruków GPS wynika, że pojazdy należące do jego firmy nie pojawiły się w okresie objętym zarzutem w J.. Podczas rozprawy również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.112-114). Stwierdził w nich, że samochody należące do firmy, w której pracował o nr rej. (...) w okresie ujętym w zarzucie nie zbliżyły się do działek pokrzywdzonych. W tym okresie tym zajmował się wydawaniem dyspozycji kierowcom, gdzie należało wywieźć gruz. Kierowcami ww. pojazdów byli M. A. i W. K.. M. A. powiedział mu, że prawdopodobnie 30 sierpnia 2016 r. wywiózł gruz na działkę osoby, która zamówiła taki transport. Działka była zamykana na linę z kłódką, człowiek który zlecił wywóz gruzu otworzył kłódkę i wskazał gdzie gruz miał być wyspany.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, gdyż są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części zeznań zeznania Z. P. (k.1v,5,9v,12,114-117), zeznaniach B. P. (k.132), M. A. (k.132), W. K. (k.132v-133) i A. G. (k.133). Wyjaśnienia obwinionego znajdują ponadto potwierdzenie z wydrukach z GPS (k.35-38,72-75). Zwrócić uwagę należy, że obwiniony nie musi udowodnić swej niewinności, a oskarżyciel publiczny musi wykazać winę obwinionego, i to przy pomocy niebudzących wątpliwości dowodów. Tymczasem zgromadzony materiał dowodowy nie wskazuje na to, że obwiniony popełnił zarzucane mu wykroczenie. Wyjaśnienia obwinionego wyraźnie wskazują na to, że nie miał on interesu w popełnieniu zarzucanego mu czynu, ze względu na przyjętą w firmie zasadzie unikania płacenia tym, którzy przyjmowali gruz na działki (por. zeznania A. G. z k. 133).

Oskarżyciel posiłkowy zeznał w postępowaniu przygotowawczym podczas pierwszego przesłuchania (k.1v), iż był właścicielem działki o nr ew. (...) w J., rejon K.. W dniu 21 sierpnia 2016 r. otrzymał pismo z Urzędu Gminy w J., w którym poinformowano go o zalegających na jego działce gruzie i ziemi. Podczas kolejnego przesłuchania zeznał (k.5), iż po raz ostatni był na działce w 2015 r., nic niepokojącego na działce się nie działo. W dniu 21 sierpnia 2016 r. otrzymał pismo z Urzędu Gminy w J. o nawiezionych na jego działek śmieciach. Był na działce i potwierdził tą wiadomość. W trakcie kolejnego przesłuchania zeznał (k.9v), że w dniu dzisiejszym (z daty sporządzenia protokołu wynika, że było w dniu 30 sierpnia 2016 r. – k.9), był na działce, około godziny 12-tej zauważył tam M. o nr rej. (...), który wysypał na tą działkę ziemię z gruzem. Spytał kierowcy o dane firmy, która wykonała ten transport i uzyskał numer osoby, która decydowała o wywozie ziemi i gruzu. Przesłuchiwany raz jeszcze w postępowaniu przygotowawczym w dniu 22 października 2016 r. (k.12) podał, że drugim pojazdem, który przywoził na jego działkę gruz i ziemię był czerwony M. o nr rej. (...). Podczas rozprawy zeznał (k.114-116), że Urząd Gminy przysłał mu informację, że na jego działce zalegały śmieci. Potwierdził to bezpośrednio, pojechał na działkę kolejny raz, było to w dniu 25 sierpnia 2016 r. Zobaczył wówczas jak kierowca samochodu ciężarowego wysypał gruz na jego działkę. Kierowca ten podał mu miejsce przedsiębiorstwa, gdzie pracował. Widział na tej działce mężczyznę z motorowerem, który otwierał szlaban umożliwiający wjazd na działkę. Był na działce jeszcze raz w dniu 30 sierpnia 2016 r., zobaczył, że samochód marki M. wyjeżdżał z jego działki.

Sąd dał wiarę zeznaniom oskarżyciela posiłkowego w części, w której podał, że był właścicielem działki w J., gdzie nieustaleni sprawcy wyrzucali ziemię i gruz. Ta część zeznań oskarżyciela posiłkowego jest bowiem zgodna z wyjaśnieniami obwinionego i dokumentacją fotograficzną (k.7-8). Nie zasługuje na wiarę ta część jego zeznań, w której podał, że wszystkie przypadki wysypywania gruzu i ziemi miały miejsce na skutek celowego działania obwinionego. Ta część zeznań oskarżyciela posiłkowego jest bowiem sprzeczna z wyjaśnieniami obwinionego oraz M. A. (k.132), W. K. (k.132v-133) i A. G. (k.133) oraz wydrukiem z systemu GPS (k.35-38,72-75).

B. P. zeznała (k.132), iż jej prywatna działka została zasypana dużą ilością odpadów, nie wiedziała kto to był i nikogo nie podejrzewała o to. Około 3 lata temu otrzymała tą działkę od siostry, wówczas nie było na niej wysypisk odpadów.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach obwinionego oraz dokumentacji fotograficznej (k.7-8).

G. P. zeznała (k.131v-132), że zrobiła zdjęcie osoby, która zanieczyszczała ich działkę. Widzieli jedną osobę, która wysypała na ich działkę gruz, zrobili zdjęcia, które przekazali Policji. Mąż rozmawiał z osobą, która przywiozła ten transport, uzyskał informację o przedsiębiorstwie zatrudniającym tego kierowcę.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach obwinionego oraz dokumentacji fotograficznej (k.7-8).

M. A. zeznał (k.132), iż był raz na przedmiotowej działce, podszedł do niego mężczyzna i prosił by przewieźć mu ziemię lub gruz na działkę. Kurs zlecił mu obwiniony, który był jego kierownikiem. Wjazd na działkę wskazał mu mężczyzna, który zachowywał się jak jej właściciel i potwierdził, że nim był.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach obwinionego, zeznaniach W. K. (k.132v-133) i A. G. (k.133) oraz wydruku z systemu GPS (k.35-38,72-75).

Świadek W. K. zeznał (k.132v-133), że był kierowcą ciężarówki w firmie (...), jego praca polega na wywożeniu urobku z placu budowy na składy lub na działki umówionych klientów. Wywiózł kilka razy ziemię z gruzem na K., był tam mężczyzna, który otwierał szlaban i wskazywał gdzie wysypać zawartość naczepy samochodu. Nie zajmował się rozliczeniami za przewiezioną ziemię i gruz, nie otrzymywał pieniędzy od tego mężczyzny. Polecenie wywozu ziemi i gruzu dostawał za każdym razem od obwinionego.

Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, gdyż są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach obwinionego, zeznaniach M. A. i A. G. (k.133) oraz wydruku z systemu GPS (k.35-38,72-75).

A. G. zeznał (k.133), iż prowadzi firmę transportową, obwiniony jest w tej firmie zatrudniony jako kierownik transportu. Firma zajmuje się wywozem ziemi i gruzu z terenu budów, przede wszystkim wywożą takie materiały na składy i kruszarnie. Zdarza się, że ziemię wywożą do ustalonych odbiorców, którzy wówczas za nią płacą lub czasami otrzymują za darmo. Nie zdarza się, by jego firma płaciła za składowanie ziemi lub gruzu.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach obwinionego, zeznaniach M. A. i W. K. oraz wydruku z systemu GPS (k.35-38,72-75).

Zgromadzony materiał dowodowy, w postaci dokumentów wymienionych na k. 133v-134 został sporządzony obiektywnie, przez powołane do tego osoby, poszczególne dokumenty nie nasuwają wątpliwości, co do ich autentyczności i nie były kwestionowane przez strony. Wobec powyższego dokumenty te zostały uznane za podstawę ustaleń faktycznych.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość, poszczególne wiarygodne dowody uzupełniają się i potwierdzają. Na ich podstawie nie można przyjąć, że obwiniony popełnił zarzucany mu czyn.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżyciel publiczny zarzucił obwinionemu, że w okresie od lipca do dnia 25 sierpnia 2016 r. wyrzucił na nienależące do niego działki o nr (...) śmieci w postaci materiałów i elementów budowlanych, działając na szkodę Z. P. i B. P..

Zgodnie z treścią art. 154 § 2 k.w. karze grzywny do 1.000 złotych lub karze nagany podlega ten, kto wyrzuca na nienależący do niego grunt polny kamienie, śmieci, padlinę lub inne nieczystości.

Należy zwrócić uwagę, że oskarżyciel publiczny jest profesjonalnym organem, a oskarżyciel posiłkowy korzysta z pomocy fachowego pełnomocnika. W tej sytuacji, niewątpliwie na oskarżycielach ciąży obowiązek udowodnienia, że obwiniony popełnił zarzucane mu wykroczenia. Takich dowodów w niniejszej sprawie natomiast nie ma. Z zawiadomienia o wykroczenie złożonego przez oskarżyciela posiłkowego i jego zeznań z dnia 25 sierpnia 2016 r. (k.1v,5) wynika, że oskarżyciel posiłkowy do dnia 25 sierpnia 2016 r. nie wiedział kto wywoził gruz i ziemię na jego działkę. Taką wiedzę pokrzywdzony uzyskał dopiero w dniu 30 sierpnia 2016 r., gdy zobaczył na swej działce samochód

należący do firmy (...) (k.12-15). Z wydruków z systemu GPS (k.35-38,72-75) wynika, że samochody marki M. (...) i (...) nie jeździły w lipcu i do dnia 25 sierpnia 2016 r. na K.. Wydruk z k. 72-75 ma charakter ewidencyjny miejsc zatrzymania i jeśli samochód nie zatrzymał się w oznaczonym miejscu, to system tego nie odnotował. Niewątpliwie samochód M. (...) był w dniu 30 sierpnia 2016 r. na działce oskarżyciela posiłkowego, a jego kierowca M. A. wysypał tam ziemię z gruzem (por. zdjęcia z k.13-15). Jak wynika z zeznań W. K. (k.132v-133) również i on wysypywał tam ziemię z gruzem, ale musiało to być w okresie po 30 sierpnia 2016 r., co nie jest przedmiotem zarzutu. Kierowcy firmy (...) jeździli na działkę oskarżyciela posiłkowego lub także pobliską działkę B. P. na zlecenie obwinionego, który nadzorował ruch ciężarówek w tej firmie.

Nie można natomiast uznać, że obwiniony w sposób świadomy i umyślny zlecał wyrzucanie ziemi i gruzu na działki pokrzywdzonych. Obwiniony zlecał wywóz w tamtym miejscu takiego towaru, ale działał w przekonaniu, że dokonuje tego na zlecenie właścicieli. Gruz i ziemia są materiałem budowlanym i zwykle używane są do wyrównania działek, podwyższenia lub planowanych prac budowlanych lub ogrodowych. Normalnym jest, że za przywiezienie ziemi lub gruzu płaci właściciel działki, możliwe jest, że osoby prowadzące przedsiębiorstwa transportowe, jak A. G., zgadzają się na przywiezienie ziemi lub gruzu w ramach prac na działce. W każdym razie nieekonomicznym byłoby płacenie za przyjęcie ziemi lub gruzu, skoro możliwym było wywiezienie ich na kruszarnię lub skład. Wskazać należy, że przedsiębiorstwo objęte choćby pośrednio dopłatami nie może pozwolić sobie na wywożenie ziemi i gruzu bez żadnej dokumentacji. Możliwym bowiem jest, że w przedsiębiorstwie tym będzie przeprowadzona kontrola wywożonych surowców wtórnych. W tej sytuacji, logicznym jest że na działkę pokrzywdzonych wywieziono ziemię na zlecenie osoby lub osób podających się za właścicieli tych działek. Nastąpiło to być może z powodu omyłki lub jakiegoś celowego działania właściciela innej działki, który np. chciał wykorzystać tą ziemię i gruz w przyszłości.

W niniejszej sprawie brak jest dowodów wskazujących jednoznacznie na to, że obwiniony chciał lub przewidując możliwość popełnienia czynu zabronionego godził się na wywożenie ziemi i gruzu na działkę osób, które tego sobie nie życzyły.

Należy zatem uniewinnić obwinionego od zarzutu popełnienia zarzucanych mu we wnioskach o ukaranie czynów.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z przepisem powołanym w punkcie II wyroku.